

Jönnek, látnak, továbbállnak

CSILLAGVÁR A legtöbb vendég egyetlen napot tölt csak a településen

Kirándulás egy régebbi korba. A Berezkei család ifjabb tagjainak is nagy élményt jelentett felfedezni a régi használati tárgyakat

Elárvultan mered a parkolóra a jókora térkép Szentgyörgy központjában. A hagyományos fajtából való, viszont szépen fel van újítva. A patinás példány nagyjából a nyolcvanas éveket idézi, akkoriban készült talán az elődje. Iskola, gyógyszertár, posta, sportpálya, templom, orvosi rendelő – s még hosszan folytathatnánk a felsorolást az útbá igazító alkalmatosságot olvasgatva. Minden megtalálható helyben, aminek egy faluban lennie kell, még több is annál. Ám, hogy egy üdülőhely mását szemléljük, az csupán az északi „kékségből” derül ki. Kereskedelmi szálláshelyek, no meg strand Szentgyörgyön egyáltalán nincs, a legnyugatibbra eső település kilóg a déli parti pihenőhelyek sorából. Azt mondják: mindig is azok jártak ide, akik a csendre, nyugalomra, érintetlen, de mégis magyaros tópartra vágytak. Tavaly nagyot fordult a kocka: a Csillagvár felújításával, átalakításával az „életre kelt középkornak” is nagy híre lett szerzte az országban. A vár a falu büszke-

sége, no meg reménycsillaga is. Egyfelől messzemenőig beváltotta az álmokat: a forgalom sokszorosa a korábbiaknak. Egy a gond csupán: jobb esetben egy-, de inkább félnapos turizmus épül a páratlan látványosságra. A vendégek – gyakran a déli part más településein üdülők – jönnek a vár hírére, aztán roboznak is tova.

– Keszthelyen nyaralunk. Tavaly már jártunk itt a szűkebb családdal, most a rokonoknak is megmutatjuk ezt a remek helyet – számol be *Berezkeiné Kiss Piroska* a Csillagvárból kifelé jövet. Történelem szakos testvérét a huszárbaba-kiállítás,

míg a gyerekeket a középkori-élet-panoptikum nyugtázta. Hasonló „villámátogató” a községben *Thomas Hüttner* és családja, akik németországi otthonukban az internetet böngészve akadtak a régi-új látnivalóra.

– Fonyódon pihenünk, a kirándulási célpontokat azonban otthon kikerestük. Tavaly azt tapasztaltuk: nincsenek itt olyan, a környéket átfogó prospektusok, melyekre az ember hagyatkozhatna – panasolja a külföldi család.

A várudvar zsvajva után különösen néptelennek tűnnek néhány kilométerrel lejjebb a falu utcái. Könnyen előfordulhat:

eleve halott ötlet német vendéget keresni, amikor épp az argentinokkal mérkőznek a világbajnokság házigazdái.

– Azt beszélük, a vébé után megindul végre a forgalom – mondja az egyik központi vendéglátóhely anonimitásba burkolózó dolgozója, mire más csak legyint: foci ide vagy oda, idén rettentő kevesen vannak. Kiderül: külföldi háztulajdonosból viszont annál több akad. Ma már maguk adják ki házaikat a honfitársaiknak...

Szentgyörgy utcáin a legtöbb helyen valóban hiába csábít a „Haus frei”-tábla.

– Régen nem számított senkinek, hogy két kilométerre van a legközelebbi, berényi strand. Nagyon szerették ezt a csendes környéket – meséli *Pálfi Józsefné*, akinek hatszobás háza áll üresen, állítja: mióta bevezették az eurót. S hogy mi lenne az, ami miatt a turistának Szentgyörgyöt kellene választani bármely más település vagy épp egy másik ország helyett, arra nem volt válasz.

A turisták mondták Balatonszentgyörgyről

AMI TETSZETT:

- az állatsimogató a Csillagvárbán
- a panoptikum a Csillagvárbán
- „a halak”
- a falunap

AMI NEM TETSZETT:

- a Csillagvárhoz vezető rossz, kátyús út
- a szünyogok
- az udvariatlan kiszolgálás egy fagyizóban
- túl zsúfolt a Csillagvár